

Boekverslag Nederlands Mijn zoon heeft een seksleven en ik lees mijn moeder Roodkapje voor door Renate Dorrestein

Boekverslag door een scholier

4e klas havo

2228 woorden

14 jaar geleden

★ 7,8

44 keer beoordeeld

Auteur	Renate Dorrestein
Genre	Psychologische roman
Eerste uitgave	2006
Vak	Nederlands

Titel

De zoon van Heleen (de hoofdpersoon) is na zijn studie naar Australië gegaan om daar rond te trekken op de fiets. Hij heeft inmiddels een seksleven, want hij is in Australië verliefd geworden. Ze heeft ook een moeder die door een herseninfarct dement is geworden en die ze sprookjes voorleest.

Ik vind het wel een beetje een vreemde titel voor een roman, maar het geeft wel goed aan in welke situatie ze zit.

Samenvatting inhoud

Na haar herseninfarct is de moeder van Heleen volledig op haar dochter aangewezen. Ze zit wel in een revalidatiecentrum, maar toch komt een deel van de zorg op Heleen aan. De altijd zo zelfstandige vrouw kan niet meer op zichzelf wonen en heeft 24-uurs zorg nodig. Hoewel haar spraak- en denkvermogen zijn aangetast weet ze nog precies wat ze wil: "naar de fluit", oftewel naar haar eigen flat. Elke keer wanneer Heleen bij het centrum aan komt zit haar moeder klaar op haar bed met een ingepakte koffer klaar om te gaan. Wanneer ze een telefoonaansluiting heeft wordt het alleen maar erger, want haar moeder belt vanaf dat moment minstens 20 keer per dag om te laten weten dat ze naar de fluit wil.

Behalve het heen en weer rijden tussen haar huis en haar moeder is Heleen ook veel tijd kwijt met het werken in de bloemenkwekerij samen met haar man en hun werknemers. Voor haar huwelijk blijft hierdoor maar weinig tijd over en veel zin om hier energie in te steken heeft ze ook niet, omdat ze in de overgang is. Hoewel ze elke keer van plan is hier iets tegen te doen (een middeltje tegen vaginale droogheid kopen), komt hier steeds niets van.

Ondertussen maakt ze zich ook nog druk om haar zoon, die met zijn fiets naar Australië is vertrokken en haar dochter die zich meer zorgen maakt om dieren dan om mensen. Wanneer ze op de verjaardag van

haar dochter denkt dat deze iets voelt voor de baas van het dierenasiel (getrouwd en kinderen) draait ze helemaal door en gooit ze een grote schaal salade naar zijn hoofd. Later overkomt haar hetzelfde maar dan met een enorme vissenkom in de dierenwinkel. Op het moment dat ze het ding pakt en beschreven wordt hoe het ding valt, wordt een tijdssprong gemaakt. Hierin vertelt Heleen dat het schrift waarin ze schrijft bijna vol is en wekt ze de illusie dat ze in een gevangenis of inrichting zit. Maar dan blijkt dat Peter haar als verrassing mee heeft genomen op een luxe cruise, zodat zij al haar zorgen even achter zich kan laten.

Bron: <http://www.scholieren.com/boekverslagen/21280>

Wie is de hoofdpersoon?

Heleen:

Heleen is de hoofdpersoon van het boek en beschrijft vanuit de ik-persoon (in dagboek vorm) de manier waarop ze omgaat met haar moeder en haar relatie met haar man Peter en haar dochter. Ze is bijna vijftig en in de overgang waar ze veel moeite mee heeft. Haar relatie met Peter loopt niet al te goed en daarbij komt ook nog eens de zorg op haar van haar moeder die een herseninfarct heeft gehad. Door het verhaal heen raakt ze steeds meer overspannen.

Wie zijn de andere personage's?

Peter:

Peter is de man van Heleen, ook rond de vijftig en wordt als spontaan en vrolijk omschreven door Heleen. Hij heeft een bloemenkwekerij waar hij samen met Heleen veel tijd in steekt. Omdat zijn huwelijk met Heleen al een tijd niet goed loopt verdenkt hij haar er op een gegeven moment van vreemd te gaan.

Lizzy:

Lizzy, 12 jaar, later 13, is de dochter van Heleen en Peter en is, tot teleurstelling van Heleen, meer met dieren bezig dan met mensen. Elk vrije moment is ze te vinden in het asiel om daar zielige honden te verzorgen. Heleen probeert haar wat meer "meisjesachtig" te maken, door haar over te halen nieuwe kleren te kopen en naar de kapper te gaan. Peter vindt dit allemaal maar onzin en is van mening dat Lizzy dit prima zelf kan uitmaken.

Margriet:

Margriet is de moeder van Heleen. De relatie van moeder en dochter is altijd al slecht geweest door een voorval in het verleden; door toedoen van Margriet kwam een hete strijkbout tegen de blote borst van Heleen. Dit heeft ze zichzelf nooit kunnen vergeven en kon daardoor nooit echt naar haar dochter kijken. Ze is een hooghartige vrouw die dol is op het verzamelen van alles wat glimt (in het boek wordt de vergelijking met een Ekster gemaakt) en alles anders wil doen dan andere mensen. Na de herseninfarct van haar moeder is het moeilijk voor Heleen om haar te moeten verzorgen, aangezien Margriet voor haar nooit echt een goede moeder is geweest.

Hoe is de onderlinge relatie?

De relatie tussen Heleen en Peter is in principe goed, maar omdat Heleen in de overgang zit en veel bij

haar moeder is hebben ze niet echt tijd voor elkaar. Omdat Heleen stiekem verzorgingshuizen bezoekt voor haar moeder verdenkt Peter haar ervan dat ze vreemdgaat. Aan het eind van het boek zit het tussen hun weer goed.

De relatie tussen Heleen en Lizzy is soms goed. Ze houdt heel veel van Lizzy maar ze kan niet begrijpen dat ze zoveel tijd en energie steekt in het (vrijwillig) verzorgen van dieren in het asiel. Ze probeert haar wat meisjesachtiger te maken maar daar heeft Lizzy geen behoefte aan. Als Heleen Lizzy verdenkt dat ze verliefd is op de baas van het asiel en die man (die getrouwd is en kinderen heeft) op Lizzy's verjaardag is wordt Heleen zo kwaad dat ze een schaal met eten naar het hoofd van de baas gooit. Dit bevordert de relatie tussen Lizzy en Heleen niet echt.

De relatie tussen de moeder van Heleen (Margriet) en Heleen is nooit echt optimaal geweest. Toen Heleen nog klein was had Margriet een het strijkijzer per ongeluk tegen haar borstkas aangegooid. Daar heeft ze nu nog steeds een groot litteken van. Uit het boek kan je opmaken dat een reden is dat de moederdochter relatie niet zo goed is. Voor de rest kom je niet te weten wat er nog meer voorgevallen is. Maar het is wel zo dat Heleen een aantal keer per week op bezoek gaat bij haar moeder en een groot deel van de zorg op zich neemt.

Wat zijn de belangrijkste gebeurtenissen?

Dat Margriet, de moeder van Heleen een herseninfarct krijgt en dement wordt.

Verandert het leven van de hoofdpersoon door de gebeurtenis?

Ja, het leven van Heleen verandert heel erg. Ze gaat heel vaak naar haar moeder toe en ze regelt heel veel dingen voor haar. (De flat leeg ruimen, etiketjes maken op haar kleren enz.).

Ze is er heel erg veel mee bezig en er gaat ook heel veel tijd inzitten. Ze gaat ook opzoek naar een ander verzorgingstehuis.

Waar spelen de gebeurtenissen zich af?

Het verhaal speelt zich af in de bollenstreek. Heleen koopt spullen bij de drogist in Hillegom en een tweetal keren wordt vermeld dat ze in het kleine dorpje De Zilk wonen, vlak bij Noordwijk en Noordwijkerhout. Met haar zus Francien maakt ze, wanneer deze uit de Verenigde Staten is overgekomen, een wandeling op het strand; dat klopt dus allemaal wel met elkaar. De afstand tot het huis van haar moeder in Nieuwegein is zo'n 75 kilometer oftewel een uurtje rijden met de auto.

Wanneer spelen de gebeurtenissen zich af?

Het verhaal speelt zich af in de 21 eeuw (er is sprake van euro's). Dat betekent in ieder geval na 2002. Het is echter denkbaar dat het verhaal in 2004 en 2005 speelt. De moeder van de schrijfster werd in het najaar van 2004 zelf getroffen door een herseninfarct. Daarom besloot ze ook een roman over dit gegeven te schrijven.

Bespreek de chronologie, de verhouding, fabel en sujet

De roman wordt gepresenteerd in de vorm van een dagboek, waarin de hoofdstukken worden aangeduid

met de naam van een maand. De maanden lopen achtereenvolgens van november tot en met mei. In hoofdstuk 2 vermeldt Heleen expliciet aan de lezer dat ze iets aan het opschrijven is. Wanneer ze die mededeling niet had gedaan, had je het als lezer niet gemerkt dat ze in dagboekvorm bezig was, omdat de conventies van het dagboek (Lief..., datum en plaats) niet worden gehanteerd. Pas in het laatste hoofdstuk blijkt dat ze aan het schrijven is op een cruiseboot en dat maakt de structuur toch een beetje ongeloofwaardig, want in een dagboek schrijf je aan het einde van een bepaalde dag of week. Je gaat niet een dagboek schrijven over zaken die maanden geleden gepasseerd zijn.

De gebeurtenissen worden vrijwel chronologisch verteld, maar er zijn toch wel een paar flashback die ook van belang zijn om de verhouding tussen moeder en dochter te begrijpen. Toen Heleen een klein meisje was, veroorzaakte haar moeder een grote brandplek op haar borst, nl. door een hete strijkbout. Dat heeft ook afstand geschapen tussen moeder en dochter. De flashback is dus heel functioneel.

De roman heeft een opening in handeling en een open einde (Heleen maakt een cruise met Peter, maar je weet als lezer niet hoe het met haar moeder afloopt). De vertelde tijd is van november tot en met mei.

Aan het einde van het boek staat een advertentie over een glijmiddel voor vrouwen in de overgang.

Hoe is het perspectief?

Het perspectief berust bij de vrouw in de overgang Heleen. Ze is bijna vijftig. Ze vertelt in de ikvorm over deze derde levensfase. We leren voornamelijk haar gedachten en emoties kennen. Ze vertelt als een achterafvertelster, omdat in het laatste hoofdstuk (mei) duidelijk wordt dat ze haar belevenissen met betrekking tot haar moeder achteraf opschrijft in een schrift dat ze gebruikt op een cruise die ze met haar man Peter maakt. De cruise heeft hij haar aangeboden omdat ze steeds meer rare dingen doet en eigenlijk een vorm van overspannenheid vertoont.

In een interview in BOEK/ Magazine van januari 2005 geeft Renate Dorrestein aan dat ze zich eigenlijk als een Bridger Jones voor vrouwen in de overgang voelt. Maar het blijkt dat er wereldwijd maar weinig romans over de overgang bij vrouwen zijn geschreven.

Wat is het thema en motieven?

Zoals zo vaak bij Renate Dorrestein spelen er diverse thema's in haar roman door elkaar heen. Allereerst is er de problematiek van een vrouw in de overgang: ze zit precies tussen het wal (haar demente moeder) en het schip (haar opbloeiende kinderen) in. Ze merkt dat er een fysieke achteruitgang bij haar zelf te merken is. Door de overgang heeft ze op ongewenste momenten opvliegers en een dr.v. (droge vagina) waardoor het seksleven voor haar minder prettig wordt. Ze vreest dat ze minder aantrekkelijk voor haar man Peter is geworden en vermoedt dat die wel een ander zal hebben. In werkelijkheid is Peter een zeer behulpzame en vriendelijke echtgenoot, die met haar erg veel geduld heeft.

Geef met argumenten je eindoordeel.

Ik vond het op zich wel een leuk boek maar niet zo heel erg. Ik vond het een beetje vervelend dat er zoveel wordt verteld over hoe het eraan toe gaat in het verzorgingstehuis. Ik ben daar niet zo heel erg in geïnteresseerd.

Zoals ik eerder al vertelde, Renate Dorrestein heeft zelf ook een moeder die getroffen is door een herseninfarct en toen dement is geworden. Ik kan me voorstellen dat het voor oudere vrouwen leuker is om te lezen dan voor mij. Ik zit nog niet echt in het wereldje van de overgang en van moeders die dement worden. Voor oudere vrouwen is het allemaal herkenbaar denk ik, en dat zou het een leuk boek kunnen maken.

Kortom, als ik vijftig ben ga ik het nog een keer lezen!

Recensie: